

Bilag 1.13 – TØPOÆGT – Ægtefællebidrag - Polen

ÆNDRINGSLOG

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

Beskrivelse af ændring	Dato for ændring
Opdatering af feltet 'beløbsgrænse' i materiale, samt filterændring, da der er løbende udvikling i både satser og valutakurser. <i>Filterregel R_4_2 hovedstolen er ændret fra 3000 kr. til 5500 kr.</i>	09.04.2025

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på løbende polske bidrag til ægtefæller, jf. artikel 60 i Act of 25 February 1964 to promulgate the Family and Guardianship Code (USTAWA z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy).

Der ses **ikke** at være hjemmel til forskudsvis udlægning af løbende polske bidrag til ægtefæller.

Fordringstypen indeholder fordringer fastsat på baggrund af domme, retsforlig, forlig forelagt for notar samt fordringer på ægtefællebidrag, der udspringer af en aftale mellem bidragsbetaler og bidragsmodtager.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØPOÆGT, vil i det følgende benævnes som ”løbende polske ægtefællebidrag”.

Hvert løbende polske ægtefællebidrag udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Løbende polske ægtefællebidrag, der dækker over flere perioder, kan således ikke sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan Polen beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilte oprettede fordringstyper.

Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke	Finland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	har modtaget sådanne til inddrivelse.	
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB –Underholdsbi-drag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvis ud-lagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragsplig-tige skal betale til bidragsmodta-geren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nød-vendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbi-draget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller, tandefter-syn, lejrskole, mv.	Norge.
TØTYÆGT – Ægtefællebi-drag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbi-drag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOLØB – Underholdsbi-drag til børn og familie - Po-len	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt fa-miliebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbi-drag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebi-drag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB –Underholdsbi-drag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØSILØB –Underholdsbi- drag, børn og familie – Slove- nien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB –Underholdsbi- drag til børn og familie – Un- garn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB –Underholdsbi- drag til børn og familie – Ru- mænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB –Underholdsbi- drag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØEELØB –Underholdsbi- drag til børn og familie – Est- land	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB –Underholdsbi- drag til børn – forskudsvis ud- lagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbi- drag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har ud- lagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbi- drag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsom- kostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sa- gen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om un- derholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt sagsomkostnin- gernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	Norge, Sverige, Tyskland, Po- len, Slovakiet og Litauen.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbeids- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for polske ægtefællebidrag

Retligt grundlag:

- Act of 25 February 1964 to promulgate the Family and Guardianship Code, SECTION III, Maintenance obligation (USTAWA z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, DZIAŁ III, Obowiązek alimentacyjny) (hereafter “FGC”) (angivet i uautoriserede oversættelser).

Af artikel 60 om ”Obligation of maintenance” i FGC fremgår:

“§ 1. A divorced spouse who has not been found guilty of a livelihood and who is in scarcity may demand that the other spouse divorced the delivery of the means of subsistence to the extent justified by the needs of the divorced of the holder and of the commercial and property rights of the obliged person.

§ 2 If one of the spouses has been found guilty of a living distribution only and the divorce entails a significant deterioration in the material situation of the spouse of an innocent person, the court may, at the request of the innocent's spouse, rule that the spouse shall only be obliged to do so by the it is to contribute to the proper extent of satisfying the justifiable needs of the spouse of the innocent, even though it is not in the scarcity.

§ 3. The obligation to provide means of subsistence to a divorced spouse expires in the event of the conclusion of a new marriage by that spouse. However, where the debtor is a divorced spouse who has not been found guilty of the distribution of his life, that obligation shall also expire on the expiry of five years of the decision of the divorce, unless, on exceptional circumstances, the court, at the request of the right holder, is obliged to do so. shall extend the term of five years.”

Af artikel 61 i FGC fremgår:

“Subject to the provision of an article prior to the obligation to provide means of subsistence by one of the spouses divorced to another, the provisions on the maintenance obligation between relatives shall apply accordingly.”

Af artikel 130 om ”Priority of the Maintenance Obligation of the spouse” i FGC fremgår:

“The obligation of one spouse to provide means of subsistence to the other spouse after the dissolution or cancellation of the marriage or after the ruling of the separation is ahead of the maintenance obligation of the relatives of the spouse.”

Af artikel 135, § 1 i FGC fremgår:

“The scope of maintenance shall depend on the justified needs of the right holder and on the earnings and property of the person liable.”

Af artikel 137 om ”Expiration” i FGC fremgår:

“§ 1. Maintenance claims shall expire on the expiry of the period of three years.

§ 2. The unmet needs of the right holders before the application for the maintenance of the alimony of the court shall be taken into account by the corresponding sum of money. In justified cases, the court may distribute the certificate to the instalment.”

Af hjemmesiden European Justice fremgår følgende vedrørende polske ægtefællebidrag:

“Tidligere ægtefællers indbyrdes forpligtelse efter ægteskabets ophør: Hvis det er fastslået, at den ene af ægtefællerne er eneansvarlig for ægteskabets sammenbrud, og skilsmissen medfører en væsentlig forringelse af den anden ægtefælles økonomiske situation, kan denne kræve sine rimelige behov dækket, også selv om vedkommende ikke er økonomisk dårligt stillet.

I andre tilfælde kan en ægtefælle, som er økonomisk dårligt stillet, kræve underholdsbidrag fra sin tidligere ægtefælle til dækning af sine rimelige behov under hensyntagen til sin tidligere ægtefælles indtjeningsmuligheder og økonomiske situation. Underholdspligten over for den tidligere ægtefælle bortfalder, hvis denne gifter sig igen. Hvis underholdspligten imidlertid påhviler en tidligere ægtefælle, der ikke er vurderet som værende ansvarlig for ægteskabets sammenbrud, bortfalder underholdspligten desuden fem år efter afsigelsen af skilsmisedommen, medmindre retten finder, at perioden på fem år efter anmodning fra den bidragsberettigede ægtefælle bør forlænges på grund af særlige omstændigheder.

Den forpligtelse, som faderen til et barn født uden for ægteskab har over for barnets mor: Hvis faderen ikke er gift med moderen, skal han under hensyntagen til sin situation bidrage til at dække de omkostninger, der er forbundet med kvindens graviditet og fødslen, samt betale tre måneders underholdsbidrag til moderen i forbindelse med fødslen. Hvis der foreligger vigtige grunde, kan moderen kræve underholdsbidrag i mere end tre måneder.”

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende procedure for fastsættelse af polske underholdsbidrag:

***”Skal jeg indgive min ansøgning om bidrag til en kompetent myndighed eller en retsinstans?
Hvad er hovedpunkterne i proceduren?***

Ja, i sager om underholdsbidrag:

1. Den bidragspligtige opfylder sin underholdspligt frivilligt.

2. Parterne indgår en udenretslig aftale om underholdspligt.

3. Hvis den bidragspligtige ikke opfylder sin betalingspligt, indgives begæring om underholdsbidrag til den stedligt kompetente distriktsdomstol på det sted, hvor den bidragsberettigede har bopæl (artikel 32 i den civile retsplejelov), eller hvor den bidragspligtige har bopæl (artikel 27, stk. 1, i den civile retsplejelov). Begæringen kan også indgives til en distriktsdomstol under behandlingen af en skilsmisse- eller separationssag.

(...)

4. Det er også muligt at indgå et forlig for en notar — i dette tilfælde skal den regionale domstol blot erklære det eksigibelt. Det skal imidlertid bemærkes, at der skal betales sagsomkostninger ved indgåelsen af et forlig for en notar, hvilket også gør sig gældende for ansøgningen om rettens anførelse af en eksigibilitets klausul.

5. Der kan også indgås forlig i retten – i dette tilfælde kan sagsøgte fritages for sagsomkostninger eller kun afholde halvdelen af dem.”

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende procedure for underholdsbidragets størrelse:

”Underholdsbidragets størrelse afhænger af den bidragspligtiges indtjeningsmuligheder og økonomiske situation og af den bidragsberettigedes rimelige behov. Rimelige behov omfatter alt, som er nødvendigt for personens underhold, både materielle og immaterielle (kulturelle og åndelige) behov. (...)

Ved vurderingen af den bidragspligtiges indtjeningsmuligheder og økonomiske situation tages der ikke udgangspunkt i personens reelle indkomst, men derimod i den bidragspligtiges indtjeningsmuligheder ved fuld udnyttelse af disse. Dette betyder, at selv en arbejdsledig uden fast indkomst kan blive pålagt underholdspligt, og at kravet vil blive fuldbyrdet.

Hvis omstændighederne ændrer sig, kan der anmodes om ændring af rettens afgørelse eller af indholdet af aftalen om underholdspligt. Begge parter kan anmode om en sådan ændring. Alt efter omstændighederne kan underholdspligten kræves ophævet eller underholdsbidraget øget eller nedsat. Bidragets størrelse kan ændres, hvis den bidragsberettigedes rimelige behov eller den bidragspligtiges indtjeningsmuligheder er øget eller formindsket. (...).”

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende udbetaling af underholdsbidraget:

”Underholdsbidraget betales af den bidragspligtige, der er nævnt i fuldbyrdelsesgrundlaget. Hovedreglen er, at underholdsbidrag, der er tilkendt i Polen, skal betales som et månedligt bidrag i polske zloty (kontant eller ved bankoverførsel) til den mindreåriges retlige repræsentant, almindeligvis inden den 10. i hver måned. (...).”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om inddrivelse af fordringer på løbende polske ægtefællebidrag omfattet af fordringstypen TØPOÆGT er hjemlet i henholdsvis rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter ”underholdspligtforordningen”) og Haagerkonventionen af 1973.

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Inddrivelsen sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er tiltrådt af Polen, men ikke af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1 i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Til forordningen er tilknyttet Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (Haagerprotokollen af 2007). Danmark har ikke tiltrådt denne protokol.

Bekendtgørelse nr. 297 af 20. marts 2019 om anvendelse af underholdspligtforordningen (herefter ”underholdspligtforordningsbekendtgørelsen”) indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Anmodninger efter Haagerkonventionen af 1973 skal efter de nugældende regler indgives til Familieretshuset, jf. § 9, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 298 af 20. marts 2019 om opkrævning af underholdsbidrag (herefter ”bidragsopkrævningsbekendtgørelsen”). Når der er truffet en afgørelse om, at underholdsbidraget kan inddrives, restancen er opgjort og månedligt bidrag er fastsat, overdrager Familieretshuset fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, der opkræver og inddriver fordringen, jf. bidragsopkrævningsbekendtgørelsens § 10.

Anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag efter underholdspligtforordningen (gælder både Kapitel IV, afdeling 1 og 2) indgives efter de nuværende regler til Familieretshuset, der træffer afgørelse om inddrivelse, når anmodningen er fremsendt efter underholdspligtforordningen afdeling 2. Der gælder det

særlige for anmodninger omfattet af Kapitel IV afdeling 1, at de kan fremsendes direkte til restanceind-
drivelsesmyndigheden, jf. underholdspligtforordningsbekendtgørelsens § 2.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes an-
modning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligt- forordningen	Haagerkonventio- nen af 1973	Haagerkonventio- nen af 1958 (gæl- der for børnebi- drag men ikke for ægtefælle- og fa- miliebidrag)	Den nordiske ind- drivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Forældelse af løbende polske ægtefællebidrag afhænger af, hvilken konvention der er grundlaget for inddrivelsessamarbejdet.

3.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a.:

”Forældelse vedrørende retsafgørelser efter Haagerkonventionerne, Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973, retsafgørelser truffet af de EU-medlemsstater, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007 samt den nordiske inddrivelseskonvention med senere ændringer:

Efter dansk retspraksis (utrykt kendelse af 1. august 2007, afsagt af Østre Landsret) afgøres spørgsmål om forældelse af udenlandske bidragskrav efter de materielle regler i den stat, som kravet er fastsat efter. Det betyder, at forældelsesspørgsmål, herunder afbrydelse af forældelse, altid skal afgøres efter forældelsesreglerne i den stat, hvis lovgivning bidragsafgørelsen er truffet efter.

Forældelse efter underholdspligtforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Valg af forældelsesregler for løbende polske ægtefællebidrag afhænger således af, jf. ovenstående, hvilken konvention der er grundlaget for inddrivelsessamarbejdet, herunder hvad Polen henviser til ved

oversendelse af fordringerne til inddrivelse. Såfremt det løbende polske ægtefællebidrag oversendes i henhold til afdeling II finder de polske forældelsesregler anvendelse.

3.2 Den nationale lovgivning (angivet i uautoriserede oversættelser)

Krav før 9. juli 2018

I Polen følger reglerne om forældelse af Act Of 23 April 1964 Civil Code (USTAWA z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny) (herefter ”den polske Civil Code”). Loven er ændret den 8. juni 2018 (ændringen skete ved USTAWA z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw). Ændringen trådte i kraft den 9. juli 2018.

Af artikel 118 om ”Length of limitation periods” i den polske Civil Code fremgår (tidligere formulering før ændringen i 2018):

“If the special provision does not provide otherwise, the limitation period shall be 10 years and, for claims for periodic benefits and for claims relating to the pursuit of economic activities, shall be three years.”

Af artikel 120 om ”Start of statute of limitations” i den polske Civil Code fremgår:

”§ 1. The limitation period shall start from the date on which the claim was due. (...)

§ 2. (...)”

Af artikel 121 om “Suspension of the limitation period” i den polske Civil Code fremgår:

”The limitation period shall not start and the start shall be suspended:

1) as to the claims which are entitled to children against parents-for the duration of the parental authority;

2) in respect of claims which are entitled to persons who are not fully entitled to legal action against persons in custody or probation, for the duration of their exercise of their care or guardian age;

3) as to the claims which are entitled to one of the spouses against the other-for the duration of the marriage;

4) in respect of any claim, where, by reason of force majeure, the authorized person is not entitled to claim them before a court or other body set up for the recognition of cases of a given nature-for the duration of the obstacle.”

Af artikel 123 om ”Interruption of the limitation period” i den polske Civil Code fremgår:

“§ 1. The limitation period shall be interrupted:

1) by any action before a court or other body set up for the recognition of cases or the enforcement of claims of a given kind or before an amicable court, taken directly for the purpose of the investigation or the determination or settlement or security claims;

2) by recognition of the claim by the person against whom the claim is entitled;

3) by the initiation of mediation.

§ 2. (repealed).”

Af artikel 124 om ”The limitation period after the break” i den polske Civil Code fremgår:

“§ 1. After each interruption of the statute of limitations, it shall run anew.

§ 2. In the event of an interruption of the statute of limitations by the action in the proceedings before a court or other body appointed for the recognition of cases or the enforcement of claims of a kind, either before an arbitration court or by a mediation procedure, the statute of limitations shall not run on the as long as the proceedings are not completed.”

Af artikel 125 om ”Deadlines for expiration following the decision” i den polske Civil Code fremgår (tidligere formulering før ændringen i 2018):

“§ 1. A claim established by a final judgment of a court or other body appointed to determine the cases of a particular nature or the judgment of an amicable court, as well as the claim found in the court or tribunal amicable or amicable concluded before the mediator and approved by the court, expires at the end of the ten years, even though the limitation period for claims of this kind was shorter. If the claim covers periodic benefits in this way, a claim for interim benefits payable in the future shall be subject to a limitation period of three years.

§ 2. (repealed).”

Krav fra den 9. juli 2018

I Polen følger reglerne om forældelse af Act Of 23 April 1964 Civil Code (USTAWA z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny) (herefter ”den polske Civil Code ”). Loven er ændret den 8. juni 2018 (ændringen skete ved USTAWA z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw). Ændringen trådte i kraft den 9. juli 2018.

Af artikel 118 om ”Length of limitation periods” i den polske Civil Code fremgår (nuværende formulering):

”Unless a special provision provides otherwise, the limitation period is six years, and for claims for periodical benefits and claims related to running a business – three years. However, the end of the term the limitation period falls on the last day of the calendar year, unless the deadline limitation period is less than two years.”

Af artikel 125 om "Deadlines for expiration following the decision" i den polske Civil Code fremgår (nuværende formulering):

"§ 1. A claim confirmed by a final judgment of the court or another body appointed to hear cases of a given type or by a judgment arbitration court, as well as a claim confirmed by a settlement concluded before the court either by an arbitration court or by a settlement concluded before a mediator and approved by the statute of limitations expires after six years. If a claim thus established includes periodic benefits, claim for periodic benefit due in future expires after three years."

Af artikel 5 i USTAWA z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw fremgår:

"The provisions of the act amended in art. 1, as amended by this Act.

2. If, in accordance with the Act amended in Art. 1, as amended by this Act, the limitation period is shorter than under the previous provisions, the limitation period begins on the date of entry into force of this Act. However, if the limitation period, the period of which began before the date of entry into force of this Act, would have occurred earlier, taking into account the previous limitation period, then the limitation period is at the end of that earlier period.

3. To the claims of the consumer arising before the date of entry into force of this Act, including not yet expired, the limitation periods of which are specified in art. 118 and Art. 125 § 1 of the amended act in art. 1, the provisions of the Act amended in Art. 1, in the current wording.

4. Time-barred claims against the consumer, for which no objection of limitation has been raised by the date of entry into force of this Act, shall be subject to the effects of limitation specified in the Act on that date amended in Art. 1, in the wording given by this Act."

Af artikel 6 i USTAWA z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw fremgår:

“The provisions of art. 889 § 1 point 1 and art. 8892 of the Act amended in Art. 2, in the wording given by this Act, and provision of the Act amended in Art. 3, in the wording given by this Act, shall also apply to attachments of claims from bank accounts made before the date of entry into force of this Act, if the bank did not before that date transferred the funds to the bank account of the enforcement authority.”

Af artikel 8 i USTAWA z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw fremgår:

“The Act shall enter into force after 30 days from the date of publication, with the exception of Art. 4 points 2-4, which are included enter into force after 3 months from the date of publication.”

3.3 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Af den polske Civil Codes artikel 120, § 1 fremgår, at *“The limitation period shall start from the date on which the claim was due. (...)”*. Det antages at kunne udledes af bestemmelsen, at forældelsesfristen løber fra forfaldstidspunktet.

Af artikel 123 i den polske Civil Code fremgår dog, at *“§ 1. The limitation period shall be interrupted: 1) by any action before a court or other body set up for the recognition of cases or the enforcement of claims of a given kind or before an amicable court, taken directly for the purpose of the investigation or the determination or settlement or security claims; (...)”*. Af artikel 124 i den polske Civil Code fremgår, at *“§ 1. After each interruption of the statute of limitations, it shall run anew. § 2. In the event of an interruption of the statute of limitations by the action in the proceedings before a court or other body appointed for the recognition of cases or the enforcement of claims of a kind, either before an arbitration court or by a mediation procedure, the statute of limitations shall not run on the as long as the proceedings are not completed.”* Forældelsen af underholdsbidrag suspenderes således, når der er iværksat en inddrivelsesprocedure i udlandet, og en ny forældelsesfrist begynder først at løbe, når inddrivelsessagen er afsluttet.

Ud fra de polske forældelsesregler antages det, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for løbende polske ægtefællebidrag skal fastlægges til forfaldstidspunktet, jf. nærmere afsnit 4.8, medmindre der er foretaget forældelsesafbrydende skridt, eller forældelsen er suspenderet.

3.4 Forældelsesfristens længde

Krav før 9. juli 2018

Det fremgår af artikel 118 i den polske Civil Code (tidligere formulering før ændringen i 2018), at *”If the special provision does not provide otherwise, the limitation period shall be 10 years and, for claims for periodic benefits and for claims relating to the pursuit of economic activities, shall be three years.”*

Som følge af ovenstående antages løbende polske ægtefællebidrag som udgangspunkt at være omfattet af en 3-årlig forældelsesfrist.

Af artikel 125 i den polske Civil Code (tidligere formulering før ændringen i 2018) fremgår dog, at *”§ 1. A claim established by a final judgment of a court or other body appointed to determine the cases of a particular nature or the judgment of an amicable court, as well as the claim found in the court or tribunal amicable or amicable concluded before the mediator and approved by the court, expires at the end of the ten years, even though the limitation period for claims of this kind was shorter. If the claim covers periodic benefits in this way, a claim for interim benefits payable in the future shall be subject to a limitation period of three years. § 2. (repealed).”*

Af artikel 125 i den polske Civil Code fremgår, at såfremt fordringen er omfattet af en dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, gælder der 10-årig forældelsesfrist. Dog er løbende fremtidige ydelser omfattet af en 3-årig forældelsesfrist.

På baggrund heraf antages det, at løbende polske ægtefællebidrag, der ligger efter afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, hvorimod løbende polske ægtefællebidrag, der måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft og vedrører tiden før afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 10-årig forældelsesfrist. Det antages, at

tilsvarende gælder for fordringer, der er fastsat på grundlag af forlig påtegnet af notar. Fordringer, der udspringer af aftale mellem den bidragsberettigede og bidragsforpligtigede er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, jf. ovenfor om artikel 118.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der henholdsvis ligger:

- Senere end 3 år fra forfaldsdatoen for fordringer på fremtidige ydelser omfattet af dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, eller fordringer, der udspringer af aftale mellem den bidragsberettigede og bidragsforpligtigede, såfremt fordringshaver eller Polen har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.
- Senere end 10 år fra forfaldsdatoen for fordringer fastsat med tilbagevirkende kraft omfattet af dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, såfremt fordringshaver eller Polen har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

Det betyder, at fordringshaver på samtlige fordringer før den 9. juli 2018, der oversendes i fordringstypen TØPOÆGT, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til henholdsvis 3 år eller 10 år fra forfaldsdatoen. I konkrete tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension kan forældelsesdatoen dog ligge senere end henholdsvis 3 år og 10 år fra forfaldsdatoen.

Krav fra den 9. juli 2018

Det fremgår af artikel 118 i den polske Civil Code (nuværende formulering), at *”Unless a special provision provides otherwise, the limitation period is six years, and for claims for periodical benefits and claims related to running a business – three years. However, the end of the term the limitation period falls on the last day of the calendar year, unless the deadline limitation period is less than two years.”*

Som følge af ovenstående antages løbende polske ægtefællebidrag som udgangspunkt at være omfattet af en 3-årlig forældelsesfrist. Af artikel 118 i den polske Civil Code fremgår dog, at forældelsen først udløber ved udgangen af kalenderåret, hvori forældelsesfristen udløber. Det fremgår af forarbejderne, at hensigten er, at forældelsen bliver længere.¹

Af artikel 125 i den polske Civil Code (nuværende formulering) fremgår dog, at *”A claim confirmed by a final judgment of the court or another body appointed to hear cases of a given type or by a judgment arbitration court, as well as a claim confirmed by a settlement concluded before the court either by an arbitration court or by a settlement concluded before a mediator and approved by the statute of limitations expires after six years. If a claim thus established includes periodic benefits, claim for periodic benefit due in future expires after three years.”*

Af artikel 125 i den polske Civil Code fremgår, at såfremt fordringen er omfattet af en dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, gælder der 6-årig forældelsesfrist. Dog er løbende fremtidige ydelser omfattet af en 3-årig forældelsesfrist. Det antages ikke at kunne udledes af bestemmelsen, at forældelsesfristens sluttidspunkt udskydes til den sidste dag i kalenderåret, hvis kravet udspringer af en dom, eller hvad der kan sidestilles hermed.

På baggrund heraf antages det, at løbende polske ægtefællebidrag, der ligger efter afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, hvorimod løbende polske ægtefællebidrag, der måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft og vedrører tiden før afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 6-årig forældelsesfrist. Det antages, at tilsvarende gælder for fordringer, der er fastsat på grundlag af forlig påtegnet af notar. Fordringer, der udspringer af aftale mellem den bidragsberettigede og bidragsforpligtigede er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, jf. ovenfor om artikel 118.

¹ Druk nr 2216 Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (uautoriseret oversættelse “Print No. 2216 Government draft act amending the act - Civil Code and some other acts”), s. 2 under afsnittet “UZASADNIENIE”.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der henholdsvis ligger:

- Senere end 6 år fra forfaldsdatoen for fordringer fastsat med tilbagevirkende kraft omfattet af dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, såfremt fordringshaver eller Polen har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.
- Senere end 3 år fra forfaldsdatoen for fremtidige krav omfattet af dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, såfremt fordringshaver eller Polen har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.
- Senere end udløbet af den sidste dag i det kalenderår, hvori den 3-forældelsesfrist (regnet fra forfaldsdatoen) udløber for fordringer, der udspringer af aftaler mellem den bidragsberettigede og bidragsforpligtigede, såfremt fordringshaver eller Polen har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

Det betyder, at fordringshaver på samtlige fordringer fra den 9. juli 2018, der oversendes i fordringstypen TØPOÆGT, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til henholdsvis 3 år eller 6 år fra forfaldsdatoen eller den sidste dag i det kalenderår, hvori den 3-årige forældelsesfrist (regnet fra forfaldsdatoen) udløber. I konkrete tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension kan forældelsesdatoen dog ligge senere end henholdsvis 3 år eller 6 år fra forfaldsdatoen eller den sidste dag i det kalenderår, hvori den 3-årige forældelsesfrist (regnet fra forfaldsdatoen) udløber.

For fordringer både før og efter den 9. juli 2018 gælder, at fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelsesafbrydelse i henhold til den polske Civil Code. Det bemærkes, at forældelsen af underholdsbidrag er suspenderet, når der er iværksat en inddrivelsesprocedure i udlandet,

og at der først begynder at løbe en ny forældelsesfrist, når inddrivelsessagen er afsluttet, jf. nærmere afsnit 3.3.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØPOÆGT og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis – er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 5.500 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 4.500 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 5.500 kr. Såfremt beløbet overstiger 5.500 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at der for de fordringer, der allerede er i restance, når de modtages hos fordringshaver, ikke foreligger oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende. Derimod vil fordringens

oprindelige hovedstol fremgå af grundlaget for det polske ægtefællebidrag/de oplysninger, der modtages fra Polen vedrørende de fordringer, som endnu ikke er i restance, men som fremadrettet skal opkræves.

Der sondres derfor i det følgende mellem de fordringer, der er i restance, når de modtages hos fordringshaver, og de fordringer, der fremadrettet skal opkræves.

Fordringer der er i restance ved modtagelse hos fordringshaver

Det er aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som Polen har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på løbende polske ægtefællebidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som Polen har oplyst ved oversendelsen af fordringen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 5.500 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Oprindelig hovedstol" angive 5.500 kr.

Fordringer der fremadrettet opkræves

For fordringer på løbende polske ægtefællebidrag skal hovedstolen udfyldes med det beløb, der fremgår af grundlaget for det løbende polske ægtefællebidrag/de oplysninger, der modtages fra Polen.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige hovedstol er 5.500 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 5.500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på løbende polske ægtefællebidrag skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØPOÆGT.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver bidragsmodtagers fødselsdato, dvs. alene de første 6 cifre i CPR-nummeret, som identifikation.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Det fremgår af European Justices hjemmeside, at løbende polske underholdsbidrag som udgangspunkt betales månedsvis. Det antages, at dette også er gældende for løbende polske ægtefællebidrag. Ligeledes fremgår det af tidligere domme vedrørende ægtefællebidrag, at retten har fastslået, at ægtefællebidraget skal betales månedligt.

På baggrund af ovenstående antages det, at perioden for løbende polske ægtefællebidrag som udgangspunkt betales månedsvist. Dog kan første og sidste periode være kortere end en måned. Perioden kan krydse en kalendermåned.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at der altid modtages oplysninger fra Polen om fordringens periode, ligesom fordringens periode antages at fremgå af grundlaget for det løbende polske ægtefællebidrag. Periode start udgør derfor den første dag i den periode, som fordringen relaterer sig til, og periode slut udgør den sidste dag i den periode, som fordringen relaterer sig til. Hver fordringsperiode udgør en selvstændig fordring.

Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i perioden, som fordringen dækker, og ”Periode slut” udfyldes som udgangspunkt med den sidste dag i perioden, som fordringen dækker.

I de tilfælde, hvor det polske ægtefællebidrag eventuelt måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft, udfyldes felterne ”Periode start” og ”Periode slut” i overensstemmelse med ovenstående, idet de enkelte perioder ifølge fordringshaver fremgår af grundlaget for det polske ægtefællebidrag eller af de oplysninger, der modtages fra Polen.

Såfremt fordringen alene relaterer sig til en enkelt dag, er det aftalt, at felterne ”Periode start” og ”Periode slut” udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsesdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra Polen om fordringens stiftelsesdato, ligesom fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af grundlaget for det polske ægtefællebidrag.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen, er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode start for fordringen.

Stiftelsesdatoen er sammenfaldende med periode start.

I de tilfælde, hvor bidraget er fastsat med tilbagevirkende kraft, anses fordringen for at være stiftet på det tidspunkt, hvor der opstod en bidragspligt. Det er derfor aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” også i disse tilfælde udfyldes i overensstemmelse med ovenstående, idet periode start for de enkelte perioder ifølge fordringshaver vil fremgå af grundlaget for det polske ægtefællebidrag.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger

af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Forfaldsdatoen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag. Dog fremgår nedenstående af European Justices hjemmeside vedrørende underholdsbidrag, hvilket antages også at gælde ved betaling af ægtefællebidrag:

”Underholdsbidraget betales af den bidragspligtige, der er nævnt i fuldbyrdelsesgrundlaget. Hovedreglen er, at underholdsbidrag, der er tilkendt i Polen, skal betales som et månedligt bidrag i polske zloty (kontant eller ved bankoverførsel) til den mindreåriges retlige repræsentant, almindeligvis inden den 10. i hver måned. (...)”.

I tidligere domme vedrørende betaling af ægtefællebidrag fremgår, at retten har fastslået, at ægtefællebidraget skal betales månedligt inden den 10. i hver måned. Af en af disse domme fremgår *”to pay 500 PLN (five hundred) per month, not later than the 10th day of the month, (...)”.*

Uanset ovenstående er det aftalt med fordringshaver, at løbende polske ægtefællebidrag ud fra et forsigtighedsprincip antages at forfalde den første dag i den periode, som fordringen vedrører. Det er derfor aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

Såfremt bidragspligten er fastsat med tilbagevirkende kraft, antages det, at kravet forfalder på datoen for dommen, forliget, aftalens underskrift (den seneste dato) eller påtegning af notaren af et forlig. Uanset dette, er det aftalt, at fordringshaver også i disse tilfælde udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde tillige sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som

skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Nedenstående fremgår af European Justices hjemmeside vedrørende underholdsbidrag, hvilket antages også at gælde for betaling af ægtefællebidrag:

”Underholdsbidraget betales af den bidragspligtige, der er nævnt i fuldbyrdelsesgrundlaget. Hovedreglen er, at underholdsbidrag, der er tilkendt i Polen, skal betales som et månedligt bidrag i polske zloty (kontant eller ved bankoverførsel) til den mindreåriges retlige repræsentant, almindeligvis inden den 10. i hver måned. (...).”

I tidligere domme vedrørende betaling af ægtefællebidrag fremgår, at retten har fastslået, at ægtefællebidraget skal betales månedligt inden den 10. i hver måned. Af en af dommene fremgår *”to pay 500 PLN (five hundred) per month, not later than the 10th day of the month, (...)”*.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra udlandet - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato i Danmark. Fordringshaver skal ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være

opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for ægtefællebidraget.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den person, der skal betale det polske ægtefællebidrag.

Feltet "Identifikation af skyldner" skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Krav før 9. juli 2018

Som udgangspunkt antages løbende polske ægtefællebidrag at være omfattet af en 3-årlig forældelsesfrist, jf. artikel 118 i den polske Civil Code (tidligere formulering før ændringen i 2018).

Af artikel 125 i den polske Civil Code (tidligere formulering for ændringen i 2018) fremgår, at såfremt fordringen er omfattet af en dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, gælder der en 10-årlig forældelsesfrist. Dog er løbende fremtidige ydelser omfattet af en 3-årlig forældelsesfrist.

Det antages, at løbende polske ægtefællebidrag, der ligger efter afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 3-årlig forældelsesfrist, hvorimod løbende polske ægtefællebidrag,

der måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft og vedrører tiden før afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 10-årig forældelsesfrist. Det antages, at tilsvarende gælder for fordringer, der er fastsat på grundlag af forlig påtegnet af notar. Fordringer, der udspringer af aftale mellem den bidragsberettigede og bidragsforpligtigede, er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, jf. ovenfor om artikel 118.

Fordringshaver skal som hovedregel angive den dato, der ligger

- 3 år fra forfaldsdatoen eller
- 10 år fra forfaldsdatoen.

Krav fra 9. juli 2018

Som udgangspunkt antages løbende polske ægtefællebidrag at være omfattet af en 3-årlig forældelsesfrist, jf. artikel 118 i den polske Civil Code (nuværende formulering). Af artikel 118 i den polske Civil Code fremgår dog, at forældelsen først udløber ved udgangen af kalenderåret, hvori forældelsesfristen udløber.

Af artikel 125 i den polske Civil Code (nuværende formulering) fremgår, at såfremt fordringen er omfattet af en dom, eller hvad der kan sidestilles hermed, gælder der en 6-årig forældelsesfrist. Dog er løbende fremtidige ydelser omfattet af en 3-årig forældelsesfrist. Det antages ikke at kunne udledes af bestemmelsen, at forældelsesfristens sluttidspunkt udskydes til den sidste dag i kalenderåret, hvis kravet udspringer af en dom, eller hvad der kan sidestilles hermed.

Det antages, at løbende polske ægtefællebidrag, der ligger efter afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, hvorimod løbende polske ægtefællebidrag, der måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft og vedrører tiden før afsigelse af dommen, eller hvad der kan sidestilles hermed, er omfattet af en 6-årig forældelsesfrist. Det antages, at tilsvarende gælder for fordringer, der er fastsat på grundlag af forlig påtegnet af notar. Fordringer, der udspringer af aftale mellem den bidragsberettigede og bidragsforpligtigede er omfattet af en 3-årig forældelsesfrist, jf. ovenfor om artikel 118.

Fordringshaver skal som hovedregel angive den dato, der ligger

- 3 år fra forfaldsdatoen,
- 6 år fra forfaldsdatoen eller
- den sidste dag i det kalenderår, hvori den 3-årige forældelsesfrist (regnet fra forfaldsdatoen) udløber.

For fordringer både før og efter 9. juli 2018 har fordringshaver oplyst, at Polen oplyser datoen for fordringens forældelse, når fordringen oversendes til fordringshaver. Feltet ”Forældelsesdato” skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som Polen oplyser på begæring af fordringshaver.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet ”Domsdato” og ”Forligsdato” skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØPOÆGT (Ægtefællebidrag - Polen)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 3 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 5.500 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises